

Onsdag den 13/4-1922.

Pigen fra Sydhavnsøen

Skuespil i 8 Akter af A. W. Sandberg og Laurids Skands

Scenesat af:

A. W. Sandberg

Officin:

Nordisk Films Co.

Eneret: A/S Fotorama

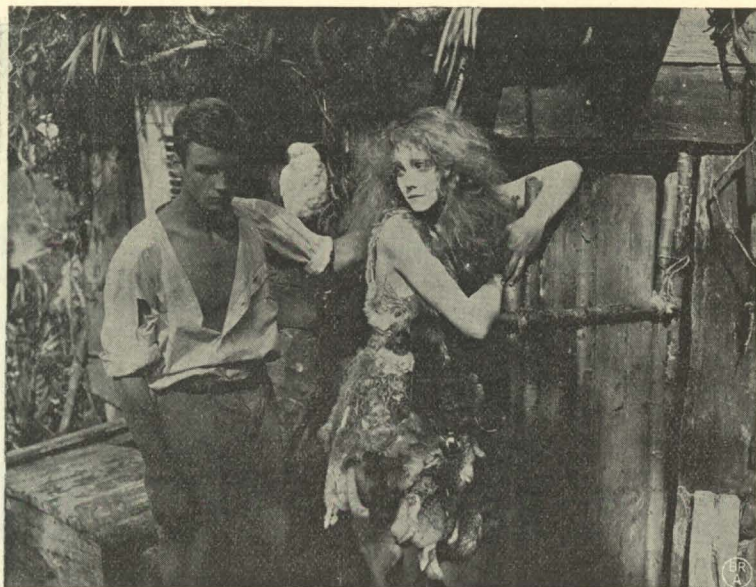
PERSONERNE:

Grev Erik Berga..... Egill Rostrup
Gøsta, hans Søn..... Aage Sundt
Grevinde Betty Berga, Eriks Søster Henny Lauritzen
Kontesse Inger, hendes Datter.. Ingeborg Spangsfeldt
Friherre Abel v. Gottingen..... Robert Schmidt
Eva..... Maiken Katia

Pigen fra Sydhavsøen.

Ved Skærsommernatsfesten deklarerer Grev Erik Berga sin eneste Søns — G ø s t a s — Forlovelse med sin Søsterdatter, den unge Kontesse Inger. Gøsta er jo nok indtaget i sin smukke og højt kultiverede Kusine, men han elsker hende ikke, — ved i det hele taget endnu ikke, hvad Kærlighed er, — men da det er Faderens højeste Ønske at se de to Linier inden for Slægten forenet, er det ikke faldet ham ind at opponere. Han har ofte nok hørt sige, at Mennesker af h a n s Stand ikke har noget, der hedder deres eget Liv, — og han har ofte undret sig over, hvad godt der egentlig er ved den saa lovpriste høje Kultur, som hans Ligestillede gør sig til af, men som efter hans Mening kun gør dem smaa og løgnagtige.

Det staar for ham, som om et kultiveret Menneske er nødt til at bære Maske og aldrig kan lade sig lede af sin Følelse og Overbevisning, men altid, før han handler, maa spørge sig selv, om det ogsaa vil være i Overensstemmelse med Tradition, Ære og Kultur at gøre saadan og saadan. — — — Det falder saaledes Gøsta stærkt for Brystet, at hans Forlovede lader Industriministerens Søn, Friherre Abel von Göttingen, gøre Kur til sig, — men den gamle Greve erklærer, at en B e r g a ikke laver Skandale af den Grund, — og Gøsta er saa meget klogere.

Saa sker det imidlertid en Dag, at den f i n e og k u l t i v e r e d e Friherre tilføjer et Par respektable, gamle Aftægtsfolk en saa dyb Krænkelser, at Gøsta — trods Adel og Kultur og alt det — reagerer og føler sig forpligtet til at afstraffe den høje Herre. Men Resultatet af denne hans mandige Optræden lader ikke vente paa sig: — Hans Forlovede vender sig fra ham, og hans Fader lyser ham i Band. Han skal drage ud i Verden paa Pilgrimsfærd og ikke vende tilbage, før han har fundet sig selv og er blevet voksen. S a a t ø r han maaske haabe at finde Tilgivele.

Og Gøsta rejser, — føler det nærmest som en Befrielse for en Tid at skulle være de mange trykkende Baand kvit — og glæder sig til at komme til Egne, hvor C i v i l i s a t i o n og K u l t u r er ukendte Begreber — — — Og dette Ønske faar han da ogsaa opfyldt — om end paa en noget anden Maade, end han vel havde tænkt sig. I Nærheden af de ubeboede Salomboøer forliser den Brig, hvis eneste Passager han er, — og h a n, der er den eneste om Bord, der ikke frygter Døden, er den eneste, der kommer levende i Land.

Men paa den øde Ø, hvor han redder sig ind, — og hvor han tror, han vil komme til at føre en Eneboers Liv, finder han til sin Overraskelse et kvindeligt Væsen, hvis Skikkelse er en ung Jomfrus, men hvis Tanker og Tale er et Barns. Den unge Pige — Eva hedder hun — er til at begynde med meget sky og tilbageholdende overfor ham, men snart siger hendes Instinkt hende, at han er god og kun vil hende det gode, og trygt og tillidsfuldt giver hun sig saa ind under hans Beskyttelse. Hun fortæller ham, at hun for mange Aar siden, — da hun endnu var en ganske

lille Pige, — var paa Vej til New Zealand sammen med sine Forældre, men at Skibet gik under, og at hun og en gammel Matros — Simon — var de eneste, der slap fra det med Livet. Paa den øde Ø levede de to, til den Dag kom, da Simon døde, og hun blev ene. Helt ene var hun dog ikke, for hun havde Selskab i en tam Papegøje, i hvis Mund adskillige af den Dødes Fyndord levede . . . .

— — —
 For Gøsta er det, som gaar han ind i et nyt Afsnit af sit Liv. Som en Drøm svinder Dagene for ham, — solfyldte og lykkelige Dage sammen med den rene og naive lille Pige, — Naturbarnet, der hverken kan prale med Slægt eller Kultur, men som ejer Hjertets Adel og Dannelse, der er tusindfold mere værd end alle Civilisationens saa stærkt opreklamerede Frugter. Han finder, at Komtesse Inger, i hvem han dog tidligere saa Indbegrebet af Skønaand og Ynde, — af Aand og Kultur, slet ikke taaler nogen Sammenligning med denne primitive unge Kvinde, som en venlig Skæbne har ført ind i hans Liv, — og det staar

klart og tydeligt for ham nu, at nogen sand og varig Lykke havde han aldrig fundet i et Ægteskab med Kusinen.

— — — Samværet med Eva udvikler og forædler ham derimod, — hun oplader hans Blik for alt det gode og skønne i Livet og gør ham derved til et godt og sandt Menneske, som hun selv er det. — — — Og samtidig vækker hun Kærligheden til Live i ham, den rene og dybe Kærlighed, der ikke har stort andet end Navn tilfælles med det, Kulturmenneskene kalder Kærlighed. — Gøsta røber dog ikke sine Følelser over for Eva, — for hun er som en skøn og sart Blomst, og dem maa man ikke plukke, har hun selv sagt engang, — for de græder, naar de visner. Og han vil ikke for alt i Verden, at hun skal græde! — — —

Saa kommer den Dag, da de siger den lille Ø Farvel, den der saa længe har været Baggrunden for deres romantiske Tilværelse . . . . Den taagede Rand i Horizonten, — Landet, hvor Livet leves, — har længe draget Gøsta, og han har saa tømret en Baad sammen, der skal føre dem over Havet. Han tror jo ogsaa, at Eva længes mod Verdenen og mod Menneskene, — og skønt hun tilsidst lader ham forstaa, at hun i sit Hjerte intet begærer udover at være hos ham, der er Lykken og Livet for hende, byder Pligten ham dog at gøre et Forsøg paa at komme i Forbindelse med Omverdenen. — Og Forsøget krones med Held, — de Skibbrudne bliver optaget af en Damper, der fører dem til hans Hjemstavn.

Paa Berga bliver der stor Opstandelse, da den retmæssige Arving, som man troede omkommen, vender tilbage. Og det, at han medbringer et ganske »ukultiveret« Pigebarn — samt en Papegøje, der bander værre end nogen Skipper, gør selvfølgelig ikke Opstandelsen mindre. Hele Slægten vender sig med kold Foragt fra Eva, — dette »forfærdelige Fruentimmer«, der optræder saa utvungent og naturligt, at hun bogstavelig talt faar de værdige Ahnebilleder til at falde ned fra Væggene af Skræk, — men det eneste, »den kære Familie« faar ud af sine giftige Angreb paa den unge Pige, er at modne Gøstas

Beslutning om at give hende fuld Oprejsning for alt, hvad hun maa døje. — — —

Ved den store Fest, med hvilken hans Hjemkomst fejres, bereder han derfor sin høje Slægt en virkelig effektfuld Overraskelse og grunder samtidig sin egen Lykke, som han nu ved kun er at finde hos hende, den lille enfoldige og ukultiverede Pige, der har lært ham at leve Livet.

Pigen fra Sydhavnsøen

Skuespil i 8 Akter af A. W. Sandberg og Laurids Skands

Scenesat af:

A. W. Sandberg

Officin:

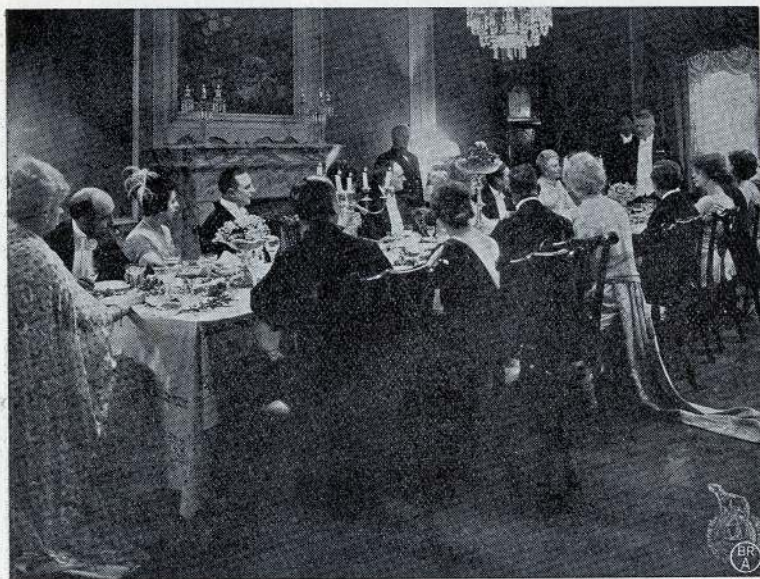
Nordisk Films Co.

Eneret: A/S Fotorama

PERSONERNE:

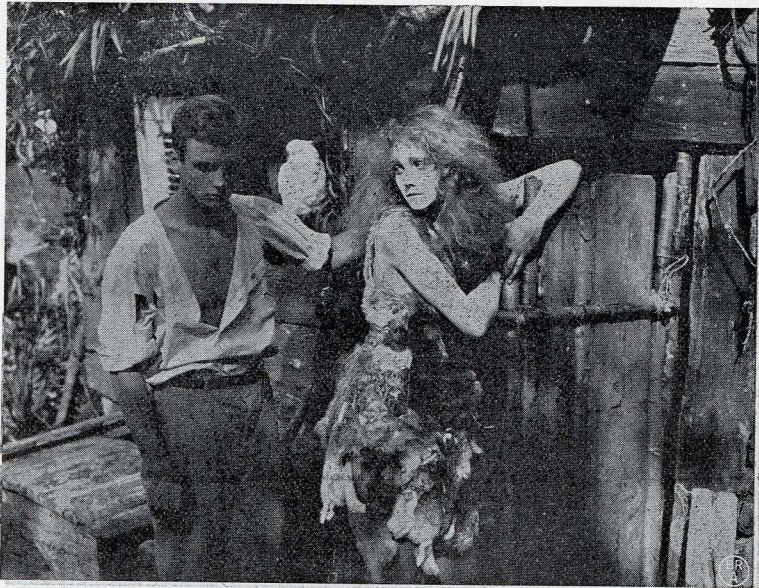
Grev Erik Berga.....	Egill Rostrup
Gøsta, hans Søn.....	Aage Sundt
Grevinde Betty Berga, Eriks Søster	Henny Lauritzen
Komtesse Inger, hendes Datter..	Ingeborg Spangsfeldt
Friherre Abel v. Göttingen.....	Robert Schmidt
Eva.....	Maiken Katia

Pigen fra Sydhavsøen.

Ved Skærsommernatsfesten deklarerer Grev Erik Berga sin eneste Søn — G ø s t a s — Forlovelse med sin Søsterdatter, den unge Komtesse Inger. Gøsta er jo nok indtaget i sin smukke og højt kultiverede Kusine, men han elsker hende ikke, — ved i det hele taget endnu ikke, hvad Kærlighed er, — men da det er Faderens højeste Ønske at se de to Linier inden for Slægten forenet, er det ikke faldet ham ind at opponere. Han har ofte nok hørt sige, at Mennesker af h a n s Stand ikke har noget, der hedder deres eget Liv, — og han har ofte undret sig over, hvad godt der egentlig er ved den saa lovpriste høje Kultur, som hans Ligestillede gør sig til af, men som efter hans Mening kun gør dem smaa og løgnagtige.

Det staar for ham, som om et kultiveret Menneske er nødt til at bære Maske og aldrig kan lade sig lede af sin Følelse og Overbevisning, men altid, før han handler, maa spørge sig selv, om det ogsaa vil være i Overensstemmelse med Tradition, Ære og Kultur at gøre saadan og saadan. — — — Det falder saaledes Gøsta stærkt for Brystet, at hans Forlovede lader Industriministerens Søn, Friherre Abel von Göttingen, gøre Kur til sig, — men den gamle Greve erklærer, at en B e r g a ikke laver Skandale af den Grund, — og Gøsta er saa meget klogere.

Saa sker det imidlertid en Dag, at den fine og kultiverede Friherre tilføjer et Par respektable, gamle Aftægtsfolk en saa dyb Krænkelser, at Gøsta — trods Adel og Kultur og alt det — reagerer og føler sig forpligtet til at afstraffe den høje Herre. Men Resultatet af denne hans mandige Optræden lader ikke vente paa sig: — Hans Forlovede vender sig fra ham, og hans Fader lyser ham i Band. Han skal drage ud i Verden paa Pilgrimsfærd og ikke vende tilbage, før han har fundet sig selv og er blevet voksen. Saa tør han maaske haabe at finde Tilgivele.

Og Gøsta rejser, — føler det nærmest som en Befrielse for en Tid at skulle være de mange trykkende Baand kvit — og glæder sig til at komme til Egne, hvor Civilisation og Kultur er ukendte Begreber — — — Og dette Ønske faar han da ogsaa opfyldt — om end paa en noget anden Maade, end han vel havde tænkt sig. I Nærheden af de ubeboede Salomboøer forliser den Brig, hvis eneste Passager han er, — og h a n, der er den eneste om Bord, der ikke frygter Døden, er den eneste, der kommer levende i Land.

Men paa den øde Ø, hvor han redder sig ind, — og hvor han tror, han vil komme til at føre en Eneboers Liv, finder han til sin Overraskelse et kvindeligt Væsen, hvis Skikkelse er en ung Jomfrus, men hvis Tanker og Tale er et Barns. Den unge Pige — Eva hedder hun — er til at begynde med meget sky og tilbageholdende overfor ham, men snart siger hendes Instinkt hende, at han er god og kun vil hende det gode, og trygt og tillidsfuldt giver hun sig saa ind under hans Beskyttelse. Hun fortæller ham, at hun for mange Aar siden, — da hun endnu var en ganske

lille Pige, — var paa Vej til New Zealand sammen med sine Forældre, men at Skibet gik under, og at hun og en gammel Matros — Simon — var de eneste, der slap fra det med Livet. Paa den øde Ø levede de to, til den Dag kom, da Simon døde, og hun blev ene. Helt ene var hun dog ikke, for hun havde Selskab i en tam Papegøje, i hvis Mund adskillige af den Dødes Fyndord levede . . . .

— — —

For Gøsta er det, som gaar han ind i et nyt Afsnit af sit Liv. Som en Drøm svinder Dagene for ham, — solfyldte og lykkelige Dage sammen med den rene og naive lille Pige, — Naturbarnet, der hverken kan prale med Slægt eller Kultur, men som ejer Hjertets Adel og Dannelse, der er tusindfold mere værd end alle Civilisationens saa stærkt opreklamerede Frugter. Han finder, at Komtesse Inger, i hvem han dog tidligere saa Indbegrebet af Skønaand og Ynde, — af Aand og Kultur, slet ikke taaler nogen Sammenligning med denne primitive unge Kvinde, som en venlig Skæbne har ført ind i hans Liv, — og det staar

klart og tydeligt for ham nu, at nogen sand og varig Lykke havde han aldrig fundet i et Ægteskab med Kusinen.

— — — Samværet med Eva udvikler og forædler ham derimod, — hun oplader hans Blik for alt det gode og skønne i Livet og gør ham derved til et godt og sandt Menneske, som hun selv er det. — — — Og samtidig vækker hun Kærligheden til Live i ham, den rene og dybe Kærlighed, der ikke har stort andet end Navn tilfælles med de t, Kulturmenneskene kalder Kærlighed. — Gøsta røber dog ikke sine Følelser over for Eva, — for hun er som en skøn og sart Blomst, og de m maa man ikke plukke, har hun selv sagt engang, — for de græder, naar de visner. Og han vil ikke for alt i Verden, at hun skal græde! — — —

Saa kommer den Dag, da de siger den lille Ø Farvel, den der saa længe har været Baggrunden for deres romantiske Tilværelse . . . . Den taagede Rand i Horizonten, — Landet, hvor Livet leves, — har længe draget Gøsta, og han har saa tømret en Baad sammen, der skal føre dem over Havet. Han tror jo ogsaa, at Eva længes mod Verdenen og mod Menneskene, — og skønt hun tilsidst lader ham forstaa, at hun i sit Hjerte intet begærer udover at være hos h a m, der er Lykken og Livet for hende, byder Pligten ham dog at gøre et Forsøg paa at komme i Forbindelse med Omverdenen. — Og Forsøget krones med Held, — de Skibbrudne bliver optaget af en Damper, der fører dem til hans Hjemstavn.

Paa B e r g a bliver der stor Opstandelse, da den retmæssige Arving, som man troede omkommen, vender tilbage. Og det, at han medbringer et ganske »u k u l t i v e r e t« Pigebarn — samt en Papegøje, der bander værre end nogen Skipper, gør selvfølgelig ikke Opstandelsen mindre. Hele Slægten vender sig med kold Foragt fra Eva, — dette »forfærdelige Fruentimmer«, der optræder saa utvungent og naturligt, at hun bogstavelig talt faar de værdige Ahnebilleder til at falde ned fra Væggene af Skræk, — men det eneste, »den kære Familie« faar ud af sine giftige Angreb paa den unge Pige, er at modne Gøstas

Beslutning om at give hende fuld Oprejsning for alt, hvad hun maa døje. — — —

Ved den store Fest, med hvilken hans Hjemkomst fejres, bereder han derfor sin høje Slægt en virkelig effektfuld Overraskelse og grunder samtidig sin egen Lykke, som han nu ved kun er at finde hos hende, den lille enfoldige og ukultiverede Pige, der har lært ham at leve Livet.

Uden Kulturs.

Kate Reise, as

The Island Virgin

A Nordisk Special Attraction

NORDISK FILMS CO LTD
24, DENMARK STREET, LONDON. W.C.2

Phone: Gerrard 6172 — Telegrams: Norfilcom, Westcent, London

Uden Kulturs 1920

THE ISLAND VIRGIN
A NORDISK SPECIAL ATTRACTION
IN FIVE REELS

FEATURING THE CHARMING NORDISK PLAYER
KATE REISE.

The London Times says of Kate Reise:—

“ . . . . a young actress of great beauty who
has a perfect screen face.”

Wid's Daily, America's great Film paper, says:—

“What a beauty has been uncovered in Kate
Reise. She is as sweet as new mown hay.”

THE ISLAND VIRGIN
Passed by the British Board of Film Censors
for
UNIVERSAL EXHIBITION.

NORDISK FILMS ARE “ALWAYS DIFFERENT.”

THE ISLAND VIRGIN.

THE PEOPLE OF THE PLAY.

Richard Carruthers	-	-	-	-	E. Rostrup
Clarice, his niece	-	-	-	-	Irma Spanfield
Kenneth, Clarice's fiancé	-	-	-	-	A. G. Lund
Arnold Goodwell	-	-	-	-	S. Robert
EVE	-	-	-	-	KATE REISE

Age Sundt
Robert Schmidt

THE STORY OF THE PLAY.

AN ENGAGEMENT.

Clarice Carruthers is the type of girl too frequently found in that section of the community called "Society."

Pleasure-loving and avaricious, she has none of the finer sentiments or high ideals which have been the birthright of man and woman ever since time began.

When Kenneth, her cousin and the son of a wealthy merchant, asks for her hand in marriage she thinks only of the pleasure his father's money would buy.

The engagement is announced.

BANISHMENT.

Arnold Goodwell, son of the Minister of Commerce, is highly esteemed by Kenneth's father because of his parent's political influence.

One day after witnessing a particularly black-guardly action on Arnold's part, Kenneth

---

*A lonely island—
A lass—
A lad—
and love.*

---

*A
Pleasantly
Piquant
Picture.*

THE ISLAND VIRGIN.

THE STORY OF THE PLAY—(*continued*).

strikes him and an intense hatred is fanned to flame in the bosom of Arnold against his successful rival for the hand of Clarice.

Kenneth's father annoyed by the insult to Arnold, sends him abroad by way of punishment.

SHIPWRECKED.

Sadly Kenneth leaves home. Part of his enforced journey is accomplished in safety when he misses connection with a steamer. Adventurous by nature, he proceeds aboard the brig "Victoria." A storm is encountered and the small vessel is completely wrecked. Clinging to wreckage, Kenneth manages to reach land—the sole survivor! He has landed on a small island.

THE GIRL.

He is amazed to discover upon the island a beautiful girl who, by her dress and behaviour is obviously a wild little thing without training of any kind. He makes friends with her and she tells him a thrilling story of how, when a baby, she was shipwrecked. The only survivors were herself and Simon, the Boatswain. After many years, Simon, who had cared for and protected Eve (for such was her name) against the terrors of the island, was stricken with fever and died.

THE ISLAND VIRGIN.

THE STORY OF THE PLAY—(continued).

From that time Eve had lived in utter loneliness, knowing nothing of the great world outside her island home.

KNOWLEDGE.

Amongst the flotsam from the wrecked brig, Kenneth finds books and other articles, the use of which he explains to Eve. He sets himself the tasks of teaching her to read and write, and tells her of the world and its ways, hiding from her only its ugliness. He impresses upon her the finer sentiments and high ideals.

EVE'S FEAR.

After some weeks, Kenneth is successful in building a small boat. Fearing that it is his intention to leave her, Eve, at night, sets the boat adrift. Kenneth sees the frail craft being carried away by the tide. Hurriedly he explains that he intended to take her with him to try to reach civilization.

A powerful swimmer, the island girl dashes to retrieve the boat and together the young people manage to bring it once again ashore.

RESCUED.

At dawn the young adventurers set sail, and after many days are sighted by a British liner and rescued.

Arriving in his native land, Kenneth telegraphs

---

*A
Delightfully
Different
Drama.*

---

*He loved her
because she knew
nothing—of the
world and its ways.*

THE ISLAND VIRGIN.

THE STORY OF THE PLAY—(continued).

the news of his return. Clarice is much perturbed as she has inherited, on the assumption that Kenneth was drowned, the estate of his father, who died shortly after Kenneth left home.

Consternation reigns when Kenneth arrives home with a girl who is clearly unversed in the ways of society.

IN SOCIETY.

Eve causes considerable annoyance to the household and the guests by literally acting up to Kenneth's teachings. The situation becomes so difficult that Clarice's mother tells Kenneth that something must be done to alter the existing state of affairs. Kenneth agrees, and unknown to the guests he and Eve slip away and are married.

To the assembled guests, that night, at dinner Kenneth makes the announcement of his marriage.

Clarice realises that she has lost all hope of the continued enjoyment of her late uncle's wealth. The guests, shocked by the news of the marriage, leave immediately thus enabling the young lovers to enjoy in solitude the first moments of wedded bliss.

THE END.

MR. EXHIBITOR.

HERE IS A FILM WHICH IS QUITE OUT OF THE ORDINARY. TELL YOUR PATRONS SO.

THE BEAUTY AND ABILITY OF THE STAR HAVE MOVED THE MOST HARDENED CRITICS TO EULOGIES. IN "THE ISLAND VIRGIN" SHE PLAYS A DIFFICULT PART WITH AN EASY GRACE AND CHARM WHICH WILL CAPTIVATE YOUR AUDIENCES.

N.F.Co., Ltd.

B I L L M A T T E R
FOR
"THE ISLAND VIRGIN,"
featuring the beautiful Nordisk player,
KATE REISE.

She was ignorant, and it was her ignorance which appealed to him when he discovered her on a lonely island. When they reached civilization, he found that she was more attractive than the insincere society-trained woman to whom he was engaged.

SEE OTHER PAGES FOR CATCH-LINES.

PROGRAM PRECIS
FOR
"THE ISLAND VIRGIN,"
with beautiful KATE REISE in the title role.

Kenneth Carruthers is banished from home by his father for striking Arnold Goodwell, the son of a highly placed friend of the family. The ship carrying him across the world is wrecked, and Kenneth, the sole survivor, is cast upon a lonely island. Here he discovers Eve, an exceedingly pretty girl, who tells him that she has lived alone on the island ever since she was a baby. She vaguely remembers a shipwreck and the care and devotion of her fellow survivor, an old man, who died before our story opens. With the aid of books saved from the wreck, Kenneth teaches Eve to read and write. Due to their constant companionship, a strong mutual understanding comes into being between the two young people. Kenneth builds a boat and they set sail for civilization. They are picked up by a British liner, and when Kenneth returns home accompanied by the island girl, consternation reigns. The girl to whom Kenneth was engaged before he left home objects to the presence of Eve, but he finds that he prefers the natural innocence of the simple island girl to the selfish society-trained girl.

PUBLICITY MATTER for "THE ISLAND VIRGIN."

A complete range of first-class posters.
Sets of attractive photos for lobby display.
Advance announcement slides in colour.
☐ ☐ ☐ (Specially designed to compel attention.) ☐ ☐ ☐
Banners & & Throwaways & & Streamers.

KATE REISE

in the title rôle of

THE ISLAND VIRGIN.

A Nordisk Special Attraction.

NORDISK FILMS ARE "ALWAYS DIFFERENT."
